

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.12.2010
KOM(2010) 794 wersja ostateczna

2010/0380 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów
zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące
wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004**

(Tekst mający znaczenie dla EOG i dla Szwajcarii)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku jest aktualizacja rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 w celu uwzględnienia zmian w ustawodawstwie państw członkowskich w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz zmian realiów społecznych, które mają wpływ na koordynację systemów zabezpieczenia społecznego.

Wniosek zawiera ponadto propozycje Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego (zwanej dalej Komisją Administracyjną), których celem jest ulepszenie i modernizacja dorobku prawnego zgodnie z art. 72 lit f) rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

Zawarte w niniejszym wniosku zmiany mają gwarantować zainteresowanym stronom pewność prawa.

Kontekst ogólny

Wniosek dotyczy regularnej aktualizacji rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009. Jego celem jest zapewnienie odpowiedniej koordynacji w ramach UE krajowych systemów zabezpieczenia społecznego. Wniosek odzwierciedla zmiany prawne na poziomie krajowym i uwzględnia obecną sytuację w zakresie transgranicznej mobilności, która wpływa na koordynację systemów zabezpieczenia społecznego.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Obowiązujące przepisy zawarte są w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 (ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 988/2009) i w rozporządzeniu (WE) nr 987/2009.

Należy dostosować rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, aby uwzględniały one zmiany w ustawodawstwie krajowym oraz zmiany realiów społecznych, które mają wpływ na koordynację systemów zabezpieczenia społecznego. Komisja Administracyjna przekazała także adekwatne propozycje, których celem jest poprawa koordynacji systemów. Propozycje te, wraz z innymi dostosowaniami technicznymi tekstu, zostały włączone do niniejszego wniosku. Wniosek uaktualnia i zmienia także odniesienia do przepisów krajowych, znajdujące się w niektórych załącznikach do rozporządzeń.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Nie dotyczy.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

²¹¹ *Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów*

Państwa członkowskie zostały zaproszone do składania wniosków dotyczących wszelkich zmian do rozporządzeń na 2010 r. Komisja Administracyjna wnioskowała dodatkowo o wprowadzenie zmian uaktualniających i wyjaśniających rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Wnioski, które zostały uznane za zgodne z prawem UE i na które Komisja Administracyjna wyraziła zgodę, zostały zaakceptowane i włączone do niniejszego wniosku.

²²¹ Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wnioski

Koordinacja zabezpieczenia społecznego

²²² Zastosowana metodyka

Dyskusje w czasie dwóch spotkań Komisji Administracyjnej w 2010 r. oraz, w razie potrzeby, dalsze dyskusje z przedstawicielami odpowiednich państw członkowskich w Komisji Administracyjnej w celu uzyskania wyjaśnień, szczególnie dotyczących szczegółów przepisów krajowych.

²²³ Główne organizacje/eksperti, z którymi przeprowadzono konsultacje

Komisja Administracyjna oraz przedstawiciele poszczególnych zainteresowanych państw członkowskich.

²²⁴⁹ Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych opinii

Nie wskazano żadnych potencjalnych poważnych zagrożeń o nieodwracalnych skutkach.

Zgoda Komisji Administracyjnej na uaktualnienie, uzupełnienie i poprawienie tekstu oraz uaktualnienie niektórych wpisów odnoszących się do państw członkowskich w załącznikach do rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.

²²⁶ Sposoby udostępnienia opinii ekspertów

Brak.

Ocena skutków

Od dnia 1 maja 2010 r. we wszystkich państwach członkowskich obowiązują dwa zmodernizowane rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Zmodernizowane rozporządzenia w dziedzinie zabezpieczenia społecznego są owocem trwających dziesięć lat negocjacji pomiędzy państwami członkowskimi. Modernizacja była potrzebna między innymi ze względu na zmiany w przepisach krajowych oraz orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Państwa członkowskie dokonują częstych zmian w przepisach krajowych dotyczących zabezpieczenia społecznego. W konsekwencji zawarte w prawodawstwie UE odniesienia do przepisów krajowych mających zapewniać koordynację systemów zabezpieczenia społecznego mogą tracić aktualność, co powoduje brak pewności prawa u zainteresowanych stron wprowadzających rozporządzenia w życie.

Należy zatem uaktualnić odniesienia znajdujące się w rozporządzeniach (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, aby w odpowiedni sposób odzwierciedlały one zmiany prawne na poziomie krajowym oraz zmiany realiów społecznych. Aktualizacji rozporządzeń można dokonać wyłącznie na mocy rozporządzenia.

Jedną z głównych cech zmodernizowanych przepisów dotyczących koordynacji jest uproszczenie. Uproszczenie rozporządzeń sprawia, że ich interpretacja jest łatwiejsza i mniejsza obszar możliwego występowania konfliktu interpretacji. W celu zagwarantowania, że uproszczone przepisy w pełni chronią prawa obywateli konieczna była zmiana niektórych przepisów, w szczególności w obszarze mającego zastosowanie ustawodawstwa i zasiłków dla bezrobotnych. W przepisach określających ustawodawstwo mające zastosowanie w przypadku gdy osoba pracuje w co najmniej dwóch państwach członkowskich, kryterium „znacznej części pracy” zostanie rozszerzone, a pojęcie „siedziby lub miejsca prowadzenia działalności” będzie skonkretyzowane. Zmiany w zakresie zasiłków dla bezrobotnych są konieczne, aby zapewnić satysfakcjonujące rozwiązanie w sytuacji gdy osoba wykonująca pracę na własny rachunek, objęta ubezpieczeniem na wypadek bezrobocia w państwie członkowskim, w którym jako ostatnim pracowała, powraca do państwa członkowskiego będącego miejscem zamieszkania, które nie posiada systemu ubezpieczeń na wypadek bezrobocia dla osób wykonujących pracę na własny rachunek.

Ostatnie lata wykazały coraz silniejszą tendencję do praktykowania nowych form mobilności. Nowe struktury podaży pracy można zaobserwować między innymi w sektorze transportu lotniczego, w którym przedsiębiorstwa świadczą usługi z tzw. portów macierzystych, znajdujących się w różnych państwach członkowskich. Komisja rozważa opracowanie w 2011 r. książki poświęconej zmienionym formom mobilności w kontekście przepisów dotyczących swobodnego przepływu pracowników i zabezpieczenia społecznego, w której określi działania, jakie powinna podjąć, aby lepiej odpowiedzieć na potrzeby różnego rodzaju pracowników migrujących. Nie chcąc wyprzedzać powstania wzmiankowanej książki, Komisja uważa jednak za odpowiednie zdefiniowanie już teraz pojęcia „siedziby lub miejsca prowadzenia działalności” członków załogi samolotów, aby pomóc instytucjom w określeniu położenia „siedziby lub miejsca prowadzenia działalności” i ułatwić stosowanie rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w tym sektorze. Szczególnie przydatne będzie tu pojęcie tzw. portu macierzystego, które zostało już zdefiniowane w rozporządzeniu (WE) nr 1899/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego, i które jest już stosowane w tym sektorze.

Mimo iż rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 stosowane są od dnia 1 maja 2010 r., odzwierciedlają one stan prawny obowiązujący w państwach członkowskich w dniu 26 stycznia 2004 r. (w przypadku rozporządzenia (WE) nr 883/2004) i w dniu 17 grudnia 2008 r. (w przypadku rozporządzenia (WE) nr 987/2009). W interesie obywateli, których to dotyczy, jest uaktualnianie rozporządzeń w dostatecznie krótkim czasie od wprowadzenia zmian do ustawodawstwa krajowego państw członkowskich. Wyłącznie rozporządzenia, które są aktualizowane zgodnie ze zmianami w ustawodawstwie krajowym i których przepisy są jasne i kompletne, mogą zapewnić zainteresowanym stronom przejrzystość i pewność prawa oraz zagwarantować mobilnym obywatelom pełną ochronę.

Niniejszy wniosek ułatwi koordynację systemów zabezpieczenia społecznego w państwach członkowskich i przyczyni się do ochrony obywateli migrujących w obrębie UE. Większość zmian została zaproponowana przez państwa członkowskie i Komisję Administracyjną.

Szacuje się, że proponowane rozporządzenie zmieniające nie spowoduje w stosunku do obecnej sytuacji istotnej różnicy pod względem obciążenia pracą i kosztami koordynacji zabezpieczenia społecznego instytucji i organów administracyjnych, pracowników, pracodawców lub obywateli nieaktywnych zawodowo.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Niniejszy wniosek uzupełnia, wyjaśnia i aktualizuje niektóre przepisy zawarte w rozporządzeniach (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 w celu uwzględnienia zmian w przepisach państw członkowskich w zakresie krajowego zabezpieczenia społecznego oraz zmian form mobilności, które mają wpływ na koordynację systemów zabezpieczenia społecznego. Zmiany ułatwią skuteczne stosowanie prawodawstwa UE w zakresie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i poprawią ochronę osób przemieszczających się w obrębie UE.

Podstawa prawna

Artykuł 48 TFUE.

Zasada pomocniczości

Zasada pomocniczości ma zastosowanie w takim stopniu, w jakim wniosek nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji UE.

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z następujących względów.

Koordynacja środków w dziedzinie zabezpieczenia społecznego jest obowiązkiem UE określonym w art. 48 TFUE i jest konieczna dla zagwarantowania pełnego korzystania z przewidzianego w TFUE prawa do swobodnego przepływu. Bez takiej koordynacji istniałoby ryzyko, że swoboda przepływu nie byłaby realizowana – wykorzystywanie tego prawa przez poszczególnych obywateli byłoby mniej prawdopodobne, jeśli oznaczałoby utratę ich praw do zabezpieczenia społecznego nabytych już w innym państwie członkowskim. Celem istniejącego prawodawstwa UE w zakresie zabezpieczenia społecznego nie jest zastąpienie rozmaitych systemów krajowych. Należy podkreślić, że proponowane rozporządzenie zmieniające nie jest środkiem harmonizacji i nie wykracza poza to, co jest konieczne dla skutecznej koordynacji. Podstawowym celem wniosku jest uaktualnienie istniejących przepisów w zakresie koordynacji, tak aby odzwierciedlały one zmiany prawne dokonane na poziomie krajowym oraz uwzględniły zmiany konieczne ze względu na zmieniające się realia społeczne. Wniosek ma także uzupełnić i ulepszyć tekst rozporządzeń w celu ochrony praw obywateli przemieszczających się w obrębie UE.

Chociaż w świetle powyższego wniosek opiera się głównie na wkładzie państw członkowskich, nie mogłyby one przyjąć takich przepisów na poziomie krajowym, ponieważ mogłoby to być sprzeczne z rozporządzeniami. Z tego powodu konieczne jest wprowadzenie właściwych dostosowań w tekście rozporządzeń i w załącznikach do nich, aby mogły one być skutecznie stosowane w UE.

Koordinacja zabezpieczenia społecznego dotyczy sytuacji transgranicznych, w których żadne państwo członkowskie nie może działać samodzielnie. Koordynujące prawodawstwo UE zastępuje liczne istniejące porozumienia dwustronne. Pozwala to nie tylko na uproszczenie koordynacji zabezpieczenia społecznego w państwach członkowskich, ale również zapewnia równe traktowanie obywateli UE ubezpieczonych zgodnie z ustawodawstwem krajowym dotyczącym zabezpieczenia społecznego.

Działanie UE zapewni skuteczniejsze osiągnięcie celów wniosku z następujących względów.

Koordinacja systemów zabezpieczenia społecznego ma sens jedynie na poziomie UE. Ma ona na celu zapewnienie skutecznej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego we wszystkich państwach członkowskich. Podstawą i uzasadnieniem jest zasada swobodnego przepływu osób w ramach UE.

Nie istnieją wskaźniki jakościowe, ale rozporządzenia dotyczą każdego obywatela UE przemieszczającego się z jakichkolwiek powodów w ramach UE.

Wniosek stanowi wyłącznie środek koordynujący, który może być przyjęty jedynie na poziomie UE. Państwa członkowskie są w dalszym ciągu odpowiedzialne za organizowanie i finansowanie własnych systemów zabezpieczenia społecznego.

W związku z powyższym niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 wymagają tego rodzaju działania, ponieważ rozporządzenie może być zmienione wyłącznie rozporządzeniem. Działanie nie ma wpływu na system koordynacji jako taki. Państwa członkowskie są w dalszym ciągu całkowicie odpowiedzialne za organizowanie i finansowanie własnych krajowych systemów zabezpieczenia społecznego.

Wniosek ułatwia państwom członkowskim i ich instytucjom koordynowanie systemów zabezpieczenia społecznego i ma na celu ochronę osób poruszających się w obrębie UE poprzez uaktualnienie i ulepszenie przepisów zawartych w rozporządzeniach (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 oraz niektórych załączników do rozporządzenia (WE) nr 883/2004. Zmienione przepisy oparte są przede wszystkim na propozycjach państw członkowskich, co oznacza minimalizację wszelkich potencjalnych obciążeń finansowych i administracyjnych oraz zapewnienie ich proporcjonalności do wyżej określonego celu. W przeciwnym razie, bez aktualizacji rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, obciążenie finansowe i administracyjne prawdopodobnie byłyby większe, gdyż przepisy nie odpowiadałyby zmieniającym się potrzebom państw członkowskich.

Wybór instrumentów

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

W tej kwestii nie ma alternatywy, ponieważ rozporządzenie może być zmienione wyłącznie rozporządzeniem.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Europejski Obszar Gospodarczy i Szwajcaria

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Szwajcarii, i powinien zatem być rozszerzony na Europejski Obszar Gospodarczy i Szwajcarię.

Szczegółowe wyjaśnienie wniosku

Artykuł 1

Artykuł 1 dotyczy zmian do rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

A. Zmiana art. 9

1. Zmiana art. 9 ust. 1

W art. 9 odniesienie do art. 1 ust. 1 w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 należy odczytywać jako „art. 1 lit. 1)”. Ponadto oświadczenie o postanowieniach umownych, o którym mowa w drugim akapicie art. 1 lit. 1) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, należy złożyć odrębnie i jako warunek wstępny powiadomienia, które należy przedłożyć zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

2. Zmiana art. 9 ust. 2

Artykuł 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 należy zmienić w celu dostosowania do drugiego akapitu art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

B. Zmiana art. 12 ust. 1

Proponowana zmiana wyjaśnia, że osoba delegowana po upływie przewidywanego czasu jej pracy nie może być zastąpiona przez inną osobę *delegowaną*. Omyłkowo pominięto tu słowo „delegowaną”.

C. Zmiana art. 13 ust. 1

Aktualnie w tekście art. 13 ust. 1 warunek wykonywania „znaczej części” pracy nie ma zastosowania w sytuacji, w której osoba pracuje w co najmniej dwóch państwach członkowskich w różnych przedsiębiorstwach lub dla różnych pracodawców. Nie jest to zgodne z intencją przepisu, który negocjowany był w Radzie, w szczególności w sytuacji gdy część pracy wykonywanej w państwie członkowskim będącym miejscem zamieszkania jest stosunkowo niewielka. Celem niniejszej zmiany jest wyjaśnienie, że warunek wykonywania „znaczej części” pracy ma zastosowanie także do osób zwykle pracujących w różnych przedsiębiorstwach lub dla różnych pracodawców, w co najmniej dwóch państwach członkowskich. W sytuacji gdy warunek wykonywania „znaczej części” pracy nie został spełniony w państwie członkowskim będącym miejscem zamieszkania mają zastosowanie przepisy innego państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba lub miejsce prowadzenia działalności przedsiębiorstwa (przedsiębiorstw) lub pracodawcy (pracodawców).

Jeżeli nie jest możliwe wyznaczenie jednego państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba lub miejsce prowadzenia działalności, na przykład w przypadku co najmniej dwóch pracodawców mających siedziby w dwóch różnych państwach członkowskich poza państwem członkowskim będącym miejscem zamieszkania, zastosowanie mają przepisy państwa członkowskiego będącego miejscem zamieszkania. Celem zmiany jest uniknięcie sytuacji manipulowania obowiązującymi przepisami, przy równoczesnym respektowaniu zasady upraszczania przepisów i pragmatyzmu.

D. Zmiana art. 36 ust. 2a

Artykuł 36 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 883/2004 należy zmienić w celu dostosowania jego indywidualnego zakresu stosowania do pozostałej części rozdziału 2 tytuł III rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz do art. 26 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 987/2009, który reguluje to samo zagadnienie w odniesieniu do choroby, macierzyństwa i równoważnego świadczenia dla ojca.

E. Zmiana art. 65 ust. 5

Zmiana odnosi się do sytuacji, w której osoba pracująca na własny rachunek objęta ubezpieczeniem na wypadek bezrobocia w państwie członkowskim, w którym jako ostatnim pracowała, powraca jako osoba bezrobotna do państwa członkowskiego będącego miejscem zamieszkania, które nie posiada systemu ubezpieczeń na wypadek bezrobocia dla osób wykonujących pracę na własny rachunek.

W takiej sytuacji, inaczej niż w przypadku osób zatrudnionych, przeniesienie odpowiedzialności za wypłatę zasiłku dla bezrobotnych pochodzącego z państwa członkowskiego, w którym osoba jako ostatnim pracowała, do państwa członkowskiego, będącego miejscem zamieszkania, nie jest możliwe gdyż przepisy tego ostatniego nie przewidują wypłacania zasiłków dla bezrobotnych osobom wykonującym pracę na własny rachunek. Zgodnie z celem art. 65 potwierdzonym w orzecznictwie ETS (zob. orzecznictwo ETS w sprawie art. 71 rozporządzenia nr 1408/71, który jest odpowiednikiem nowego art. 65 rozporządzenia nr 883/2004, np. sprawy C-454/93 *Van Gestel* [1995] ECR I-1707, 58/87 *Rebmann* [1988] ECR 3467) osoby, do których odnosi się ten artykuł, mają jednak prawo gdy są bezrobotne wrócić do państwa członkowskiego, w którym mają miejsce zamieszkania, i poszukiwać tam pracy. Artykuł ten ustanowiono, gdyż osoby te mają największe szanse na powrót na rynek pracy w państwie członkowskim, w którym mają miejsce zamieszkania, ze względu na bliskie powiązanie z nim. Dlatego właśnie nie należy ograniczać ich prawa to świadczeń socjalnych, w szczególności gdy świadczenia te stanowią odpowiednik wpłaconych składek (sprawa C 228/07 *Petersen* [2008] ECR I 6989). Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził ponadto, że prawo do zasiłków dla bezrobotnych związanych z opłaceniem składek do funduszu ubezpieczeń na wypadek bezrobocia podlega jako prawo chroniące interesy finansowe ochronie w ramach art. 1 protokołu nr 1 Konwencji Europejskiej (*Gaygusuz v. Austria*).

F. Zmiana art. 71 ust. 2

W toku dyskusji wyłoniła się potrzeba wyjaśnienia regulaminu głosowania Komisji Administracyjnej. Zaproponowany regulamin głosowania odzwierciedla zmiany wprowadzone traktatem lizbońskim w szczególności nowym art. 48 TFUE.

Artykuł 2

Artykuł 2 dotyczy zmian do rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

A. Zmiana art. 6 ust. 1

Brzmienie tego artykułu zostało ściślej dostosowane do uzgodnień Rady. W ust. 1 lit. b) wyjaśniono, że przepisy państwa członkowskiego miejsca zamieszkania nie mogą być tymczasowo stosowane, jeżeli zainteresowany nie wykonuje żadnej części swojej pracy w państwie członkowskim miejsca zamieszkania.

B. Zmiana art. 14 ust. 5

Zmiana wyjaśnia, że praca o dodatkowym i marginalnym charakterze, która pod względem czasu i osiąganego zysku jest nieznaczna, nie powinna być uwzględniana przy określaniu mającego zastosowanie ustawodawstwa na podstawie tytułu II rozporządzenia (WE) nr 883/2004. Praca ta jest nadal uwzględniana przy stosowaniu ustawodawstwa krajowego w zakresie zabezpieczenia społecznego. Jeżeli praca o marginalnym charakterze jest podstawą włączenia do systemu zabezpieczenia społecznego, składki powinny być opłacane we właściwym państwie członkowskim dla całości dochodu ze wszystkich rodzajów pracy.

Zmiana ma służyć osiągnięciu dwóch celów:

1) uproszczeniu istniejących przepisów poprzez zlikwidowanie różnicy między pracą wykonywaną „równocześnie” lub „na zmianę” i tym samym zwiększeniu pewności prawa dla osób, które wykonują rzeczywistą i przynoszącą rezultaty pracę w jednym państwie członkowskim i równocześnie pracą o charakterze marginalnym w innym państwie członkowskim, oraz

2) uniknięciu możliwego niewłaściwego wykorzystywania przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 odnoszących się do mającego zastosowanie ustawodawstwa.

C. Dodanie art. 14 ust. 5a

Zmiana ta gwarantuje, że sformułowanie „siedziba lub miejsce prowadzenia działalności” używane jest zgodnie z orzecznictwem ETS i innymi przepisami UE. Zmiana stanowi podstawę dla dodatkowych elementów, które zostaną zdefiniowane przez Komisję Administracyjną.

W przypadku członków załogi samolotów za „siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności” uważa się „port macierzysty”. Pojęcie „portu macierzystego” jest w tym sektorze uznane i stosowane; zostało ono zdefiniowane w rozporządzeniu (EWG) nr 3922/91, co ułatwia i uzasadnia jego stosowanie w obszarze koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Odniesienia do „portu macierzystego” członków załogi samolotów nie wpływają na zasadę, że sytuacja każdego członka załogi powinna być odrębnie analizowana na podstawie obiektywnych informacji, w celu określenia, które przepisy mają zastosowanie na podstawie tytułu II rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

D. Zmiana art. 15 ust. 1

Zmiana dostosowuje tekst artykułu do ostatecznego porozumienia, osiągniętego w drugim czytaniu w Parlamencie Europejskim w ramach procedury współdecyzji dotyczącej przyjęcia

rozporządzenia (WE) nr 987/2009, w sprawie informowania zainteresowanego o przepisach mających w jego/jej przypadku zastosowanie w przypadkach delegowania.

E. Zmiana art. 54 ust. 2

Zmiana poprawia błąd popełniony w czasie kontroli językowej przeprowadzanej w Radzie i przywraca właściwy sens przepisu.

F. Dodanie art. 55 ust. 7

Nowy ustęp dodaje się w celu odpowiedniego zastosowania procedury stosowanej do eksportu świadczeń do sytuacji objętej nowymi postanowieniami art. 65 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, z wyjątkiem przepisów dotyczących ograniczeń czasowych dotyczących świadczeń, o których mowa w art. 55 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

G. Zmiana art. 56 ust. 2

Tekst wymaga zmiany w celu uwzględnienia sytuacji, w której osoba, do której stosuje się nowy art. 65 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 rejestruje się dodatkowo także w służbach zatrudnienia państwa, w którym ostatnio pracowała.

W takim przypadku pierwszeństwo powinny mieć obowiązki i działania związane z poszukiwaniem pracy w państwie, w którym ostatnio pracowała, gdyż państwo to zapewnia tej osobie świadczenia. Nowe brzmienie nadaje charakter priorytetowy obowiązkom i działaniom związanym z poszukiwaniem pracy w państwie zapewniającym świadczenia i eliminuje negatywne skutki niewypełnienia ich w innym państwie członkowskim.

Załącznik

A. Zmiana załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 883/2004

Załącznik X zawiera wykaz specjalnych świadczeń pieniężnych o charakterze nieskładkowym. W pozycji "NIDERLANDY", ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o pomocy z tytułu niepełnosprawności dla młodych osób niepełnosprawnych (Wajong) zostanie zastąpiona ustawą o wspieraniu pracy i zatrudnienia młodych osób niepełnosprawnych (Wet Wajong).

Podobnie jak we wcześniejszej ustawie, nowa ustawa zapewnia wsparcie dochodu młodych osób niepełnosprawnych, które w wyniku niepełnosprawności mają ograniczone możliwości pracy, i których dochody sytuują się poniżej ustawowej płacy minimalnej. Młode osoby niepełnosprawne, spełniające pewne warunki, mogą otrzymać dodatek do dochodów do wysokości ustawowej płacy minimalnej, o ile dochody uzyskiwane dzięki pracy nie przekraczają 75% ustawowej płacy minimalnej. Ochrona dochodów może także być przyznana młodym osobom niepełnosprawnym, które studiują i potrzebują pomocy finansowej, a także młodym osobom, które w ogóle nie mogą podjąć pracy, tj. osobom całkowicie i trwale niezdolnym do pracy.

Komisja Administracyjna przeanalizowała nowy wpis dla Niderlandów i wsparcie dochodu zostało uznane za specjalne świadczenie pieniężne o charakterze nieskładkowym w rozumieniu art. 70 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

W pozycji „ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO” dodano dla tego państwa nowe specjalne świadczenie pieniężne o charakterze nieskładkowym, a mianowicie uzależniony od wysokości dochodu zasiłek dochodowy dla osób niepracujących (Employment and Support Allowance Income-related – ESA (IR)).

Mając na względzie sytuację społeczno-gospodarczą Zjednoczonego Królestwa, głównym celem ESA (IR) jest zagwarantowanie dochodu na poziomie minimum socjalnego. Uzależniony od wysokości dochodu zasiłek dochodowy dla osób niepracujących wypłacany jest gdy ze względu na dotychczasowe okresy składkowe lub sytuację finansową danej osoby nie może ona otrzymywać zasiłku dochodowego dla osób niepracujących o charakterze składkowym lub jego wysokość jest nieodpowiednia.

Uzależniony od wysokości dochodu zasiłek dochodowy dla osób niepracujących został uznany przez Komisję Administracyjną za specjalne świadczenie pieniężne o charakterze nieskładkowym w rozumieniu art. 70 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, które może zostać włączone do wykazu znajdującego się w załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

Z załącznika usunięte zostanie wsparcie dochodu także znajdujące się w pozycji „ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO”. Stworzenie nowych świadczeń uzależnionych od dochodu (zasiłek dla osób poszukujących pracy, zasiłek dochodowy dla osób niepracujących oraz państwowy kredyt emerytalno-rentowy) adresowanych do poszczególnych kategorii ryzyka sprawił, że wsparcie dochodu stało się ograniczonym świadczeniem zapewniającym dochód na poziomie minimum socjalnego, wypłacanym osobom pozbawionym dochodów lub o bardzo niskich dochodach. Ponieważ z zakresu rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wyłączono pomoc społeczną wsparcie dochodu należy usunąć z wykazu.

B. Zmiana załącznika XI do rozporządzenia (WE) nr 883/2004

1. Zmiana pozycji „NIDERLANDY”

W pkt 1 lit. h) rozszerza się prawo do otrzymywania świadczeń rzeczowych w czasie pobytu w Niderlandach na emerytów i rencistów, oraz członków ich rodzin, ubezpieczonych zgodnie z przepisami innego państwa członkowskiego i zapewnia emerytom, rencistom oraz ich rodzinom dodatkowe korzyści w obszarze świadczeń chorobowych.

Ustęp 1 lit. g) można skreślić, gdyż wprowadzenie do holenderskiego systemu ubezpieczenia zdrowotnego obowiązku pokrywania części kosztów przez ubezpieczonego zastąpiło refundację z tytułu niepobierania świadczeń.

Pozostałe zmiany w załączniku XI dotyczą poprawek językowych mających na celu zapewnienie zgodności z odniesieniami do ustawodawstwa holenderskiego.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów
zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące
wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004**

(Tekst mający znaczenie dla EOG i dla Szwajcarii)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 48,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby uwzględnić zmiany prawne w niektórych państwach członkowskich oraz zapewnić zainteresowanym stronom pewność prawa należy zmienić rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.
- (2) Od Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego otrzymano odpowiednie propozycje dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w celu ulepszenia i modernizacji dorobku prawnego Unii. Niniejszy tekst zawiera uzgodnione propozycje.
- (3) Zmiany realiów społecznych mogą wpływać na koordynację systemów zabezpieczenia społecznego. Aby na nie zareagować, proponuje się wprowadzenie zmian w zakresie ustalania mającego zastosowanie ustawodawstwa oraz zasiłków dla bezrobotnych.
- (4) W sytuacji gdy dana osoba pracuje w co najmniej dwóch państwach członkowskich należy wyjaśnić, że warunek wykonywania „znacznej części pracy” w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ma zastosowanie także do osób pracujących w różnych przedsiębiorstwach lub dla różnych pracodawców.
- (5) Różnorodność oraz ewolucja warunków, w jakich prowadzona jest działalność zawodowa, sprawiają, że konieczne jest uwzględnienie sytuacji bardzo mobilnych pracowników. Oczywiście stało się istnienie nowych struktur podaży pracy, między

---

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

innymi w sektorze transportu lotniczego. Powiązanie mającego zastosowanie ustawodawstwa w odniesieniu do członków załogi samolotów z państwem członkowskim, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub miejsce wykonywania działalności zatrudniającego ich pracodawcy, jest skuteczne jedynie gdy istnieje wystarczająco bliski związek z siedzibą lub miejscem wykonywania działalności. W przypadku członków załogi samolotów za właściwe uważa się odniesienie do „portu macierzystego” jako odpowiednika pojęcia „siedziby lub miejsca wykonywania działalności” stosowanego w celu stosowania rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

- (6) Należy zmienić art. 65 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, aby zapewnić otrzymywanie przez zatrudnione osoby świadczeń zgodnych z ustawodawstwem właściwego państwa członkowskiego, zapewniających im optymalne perspektywy powrotu na rynek pracy w państwach członkowskich, w których mają miejsce zamieszkania, po powrocie do tych państw.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 9 ust. 1 pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie powiadamiają pisemnie Komisję Europejską o oświadczeniach, dokonanych zgodnie z art. 1 lit. 1, o przepisach i systemach, o których mowa w art. 3, o zawartych konwencjach, o których mowa w art. 8 ust. 2 oraz o świadczeniach minimalnych, o których mowa w art. 58, jak też o wprowadzonych później istotnych zmianach.”;

2. art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiadomienia te przedkładane są corocznie Komisji Europejskiej i koniecznie stanowią przedmiot ogłoszenia.”;

3. art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która wykonuje działalność jako pracownik najemny w państwie członkowskim w imieniu pracodawcy, który normalnie tam prowadzi swą działalność, a która jest delegowana przez tego pracodawcę do innego państwa członkowskiego do wykonywania pracy w imieniu tego pracodawcy, nadal podlega ustawodawstwu pierwszego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że przewidywany czas takiej pracy nie przekracza 24 miesięcy i że osoba ta nie jest wysłana, by zastąpić inną delegowaną osobę.”;

4. art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną w co najmniej dwóch państwach członkowskich podlega:

a) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli wykonuje znaczną część pracy w tym państwie członkowskim, lub

b) jeżeli nie wykonuje znacznej części pracy w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania:

(i) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorstwa lub pracodawcy, o ile jest zatrudniona przez jedno przedsiębiorstwo lub pracodawcę, lub

(ii) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorstwa lub pracodawcy, poza państwem członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania, o ile jest zatrudniona przez co najmniej dwa przedsiębiorstwa lub pracodawców i siedziba lub miejsce wykonywania działalności co najmniej jednego z tych przedsiębiorstw znajduje się w tylko jednym państwie członkowskim poza państwem członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania, lub

(iii) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, o ile jest zatrudniona przez co najmniej dwa przedsiębiorstwa lub pracodawców, którzy mają siedzibę lub miejsce wykonywania działalności w różnych państwach członkowskich poza państwem członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania.”;

5. art. 36 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Instytucja właściwa nie może odmówić wydania zezwolenia przewidzianego w art. 20 ust. 1 ubezpieczonej osobie, która uległa wypadkowi przy pracy lub zapadła na chorobę zawodową, a która ma prawo do świadczeń udzielanych na rachunek tej instytucji, jeżeli nie może ona otrzymać leczenia odpowiedniego do jej stanu w państwie członkowskim, w którym osoba ma miejsca zamieszkania, w terminie uzasadnionym z medycznego punktu widzenia, z uwzględnieniem jej aktualnego stanu zdrowia i prawdopodobnego przebiegu choroby.”;

6. art. 65 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5.

(a) O ile lit. b) nie stanowi inaczej, bezrobotny, o którym mowa w ust. 2 zdanie pierwsze i drugie, otrzymuje świadczenia zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, w którym ma on miejsce zamieszkania, tak jak gdyby podlegał temu ustawodawstwu w okresie swojego ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek. Świadczenia te udzielane są przez instytucję miejsca zamieszkania.

(b) Jeżeli przepisy państwa członkowskiego, w którym ma on miejsce zamieszkania, nie przewidują ubezpieczenia na wypadek bezrobocia dla osób pracujących na własny rachunek, osoba bezrobotna, o której mowa w pierwszym i w ostatnim zdaniu ust. 2, która była ubezpieczona na wypadek bezrobocia w państwie członkowskim, w którym jako ostatnim pracowała na własny rachunek, otrzymuje świadczenia zgodnie z przepisami tego państwa członkowskiego.

- (c) Pracownik nie będący pracownikiem przygranicznym, który otrzymał świadczenia na koszt instytucji właściwej państwa członkowskiego, którego ustawodawstwu ostatnio podlegał, korzysta jednak przede wszystkim, po powrocie do państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, ze świadczeń zgodnie z przepisami art. 64, przy czym korzystanie ze świadczeń zgodnie z lit. a) zostaje zawieszane na okres, przez który bezrobotny korzysta ze świadczeń na podstawie ustawodawstwa, któremu ostatnio podlegał.”;

7. art. 71 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Regulamin Komisji Administracyjnej uchwalają za wspólnym porozumieniem jej członkowie.

We wszystkich innych przypadkach Komisja Administracyjna podejmuje decyzje większością kwalifikowaną, zgodnie z definicją zawartą w traktatach.

Decyzje dotyczące spraw wykładni, o których mowa w art. 72 lit. a) koniecznie stanowią przedmiot ogłoszenia.”;

8. W załącznikach X i XI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 987/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 6 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) ustawodawstwo państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, jeżeli zainteresowany wykonuje pracę najemną lub pracę na własny rachunek w co najmniej dwóch państwach członkowskich i wykonuje część swej pracy w tym państwie członkowskim, lub w przypadku gdy osoba ta nie wykonuje pracy najemnej ani pracy na własny rachunek;”;

b) litera c) otrzymuje brzmienie:

„c) w innych przypadkach ustawodawstwo państwa członkowskiego, o którego zastosowanie wystąpiono najpierw, w przypadku gdy osoba ta wykonuje pracę w co najmniej dwóch państwach członkowskich.”;

2. art. 14 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do celów stosowania art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego osoba, która „normalnie wykonuje pracę najemną w co najmniej dwóch państwach członkowskich”, oznacza osobę, która równocześnie lub na zmianę wykonuje jedną lub kilka rodzajów pracy, w tym samym lub kilku przedsiębiorstwach lub dla jednego lub kilku pracodawców, z wyjątkiem pracy o charakterze marginalnym, w jednym lub więcej państwach członkowskich.”;

3. w art. 14 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Do celów stosowania tytułu II rozporządzenia podstawowego „siedziba lub miejsce prowadzenia działalności” odnosi się do siedziby lub miejsca prowadzenia działalności, w którym przyjmowane są zasadnicze decyzje dotyczące przedsiębiorstwa i sprawowane są funkcje jego administracji centralnej.

W odniesieniu do członków załogi samolotu, którzy wykonują funkcje usługowe w lotniczym transporcie pasażerów lub towarów „siedziba lub miejsce prowadzenia działalności” zdefiniowane w tytule II rozporządzenia podstawowego oznacza „port macierzysty”, zgodnie z jego definicją zawartą w załączniku III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91² w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego.”;

4. w art. 15 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje następujące brzmienie:

„Instytucja ta wydaje zainteresowanemu poświadczenie, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, i niezwłocznie udostępnia informacje dotyczące ustawodawstwa mającego zastosowanie do zainteresowanego, zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. b)

---

² Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 4.

lub art. 12 rozporządzenia podstawowego, zainteresowanemu oraz instytucji wyznaczonej przez właściwą władzę państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca.”;

5. art. 54 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów stosowania art. 62 ust. 3 rozporządzenia podstawowego instytucja właściwa państwa członkowskiego, którego ustawodawstwu zainteresowany podlegał ze względu na ostatnio wykonywaną pracę najemną lub pracę na własny rachunek, dostarcza niezwłocznie instytucji miejsca zamieszkania, na jej wniosek, wszystkich informacji niezbędnych do wyliczenia zasiłku dla bezrobotnych, które można uzyskać w państwie członkowskim, w którym się znajduje, a w szczególności dotyczących wysokości otrzymanego wynagrodzenia lub dochodów z tytułu prowadzenia działalności.”;

6. w art. 55 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Ustępy 1 do 6 stosuje się odpowiednio do osób, o których mowa w art. 65 ust. 5 lit. b) rozporządzenia podstawowego, z wyjątkiem ust. 1 lit. c) tego artykułu.”;

7. art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy ustawodawstwo mające zastosowanie w zainteresowanych państwach członkowskich wymaga od bezrobotnego spełnienia pewnych obowiązków lub podjęcia pewnych działań związanych z poszukiwaniem pracy, pierwszeństwo mają obowiązki lub podejmowane przez bezrobotnego działania związane z poszukiwaniem pracy w państwie członkowskim wypłacającym świadczenia.

Niespełnienie przez bezrobotnego wszystkich obowiązków lub niepodjęcie wszystkich działań związanych z poszukiwaniem pracy w państwie członkowskim, które nie wypłaca świadczeń, nie wpływa na świadczenia przyznawane w innym państwie członkowskim”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w [...]

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach X i XI do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. w załączniku X wprowadza się następujące zmiany:

a) w pozycji „NIDERLANDY” lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Ustawa o wspieraniu pracy i zatrudnienia młodych osób niepełnosprawnych z dnia 24 kwietnia 1997 r. (Wet Wajong)”;

b) w pozycji „ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO”;

(i) skreśla się lit. c);

(ii) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) Uzależniony od wysokości dochodu zasiłek dochodowy dla osób niepracujących (ustawa o reformie systemu opieki społecznej z 2007 r. i ustawa o reformie systemu opieki społecznej dla Irlandii Północnej z 2007 r.).”;

2. w załączniku XI wprowadza się następujące zmiany:

w pozycji „NIDERLANDY” wprowadza się następujące zmiany:

(i) w punkcie „1. Ubezpieczenia zdrowotne” skreśla się lit. g);

(ii) dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) Do celów art. 18 ust. 1 niniejszego rozporządzenia osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt. (ii) niniejszego załącznika, przebywające czasowo w Niderlandach, są uprawnione do świadczeń rzeczowych zgodnie z polisą oferowaną ubezpieczonym w Niderlandach przez instytucję ich miejsca pobytu, z uwzględnieniem art. 11 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 19 ust. 1 Zorgverzekeringswet (ustawy ogólnej o ubezpieczeniach zdrowotnych), a także do świadczeń rzeczowych określonych w Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (ustawie ogólnej o ubezpieczeniu od szczególnych kosztów medycznych).”;

(iii) w punkcie 2 tekst „(holenderska ustawa o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym)” zastępuje się tekstem „ustawa ogólna o ubezpieczeniu emerytalnym”;

(iv) w punkcie 2 lit. b) tekst „wspomnianej ustawy” zastępuje się tekstem „powyższej ustawy”;

(v) w punkcie 2 lit. g) tekst „(holenderska ustawa ogólna o osobach pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela)” zastępuje się tekstem „(ustawa ogólna dotycząca osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela)”;

(vi) w punkcie 3 tekst „(holenderska ustawa ogólna o ubezpieczeniu osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela)” zastępuje się tekstem „(ustawa ogólna dotycząca osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela)”;

(vii) w punkcie 3 lit. d) tekst „tej ustawie” zastępuje się tekstem „powyższej ustawie”;

(viii) w punkcie 4 lit. a) ppkt (i) tiret pierwsze tekst „(ustawa o niezdolności do pracy)” zastępuje się tekstem „(ustawa o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy)”;

(ix) w punkcie 4 lit. a) ppkt (ii) „(ustawa o niezdolności do pracy w przypadku osób prowadzących działalność na własny rachunek)” zastępuje się tekstem „(ustawa o świadczeniach z tytułu niepełnosprawności dla osób pracujących na własny rachunek)”.